49° Internationale Kanu –Wanderfahrt Pojezierze Brodnickie, Drweca, Wisla 1-15 08 2009 Polen

Op 30 juli 09 om 6.15 u. hebben we Peter in Deurne opgehaald.
Van daaruit vertrokken we gepakt, gezakt en met de 3 kajaks op het dak, richting Polen.
De heenreis verliep vlotjes, de wegenwerken gaven niet te veel hinder.
In de late namiddag reden we de kajakclub van Beeskow binnen, mooi gelegen aan de Spree (Spreewald). We werden vriendelijk onthaald, en leerden er al enkele Nederlandse kayakmaatjes kennen. s'Avonds gingen we nog een wandeling maken door het dorp, waar we in een gezellig restaurantje terecht kwamen, dat recht tegenover de kerk is gelegen.
De volgende ochtend kraamden we op, na een uitgebreid ontbijt.
De eerste 21 km tot aan de Poolse grens verliepen vlotjes, maar eens in Polen moesten we " onze snelheid " geregeld aanpassen door de plaatselijke verkeersborden en de nodige flitspalen. Hierdoor schoot de reis al wat minder vlug op, zodat we pas rond 17 u. in Chelmno aankwamen. Toen we ons inschrijvingsgeld gingen betalen was Norbert plots vrijgezel geworden en Krista werd al direct gekoppeld, als de vrouw van Peter. En eens op papier kan het niet meer veranderd worden. Toch ben ik trouw gebleven aan Norbert die al met een klein hartje rondliep.

Op het binnenplein van de kazerne stonden al verschillende nationaliteiten: Duitsers, Nederlanders en uiteraard Polen. De Fransen kwamen een dag later toe. De grote afwezigen waren de Britten! Deze lagen waarschijnlijk plat te bed met de Mexicaanse griep. En België werd slechts door ons drietjes vertegenwoordigd; toch werden we hartelijk ontvangen door de organisatie. De auto bleef in de kazerne staan, zodat deze ook nog gratis bewaakt is. Chelmno is de stad waar in vroegere eeuwen bisschop Valentijn leefde: aan hem danken we Valentijnsdag en de stad heet " stad van de geliefden " dit hebben we dan ook gemerkt, de straten zijn versierd met grote rode harten.

dag 1: De volgende dag, na eerst de lokale markt te hebben bezocht en een plaatselijk ontbijt te hebben genoten, werden we verwelkomd met tromgeroffel, vlaggengezwaai en een speech van de grote generaal op het kazerneplein. Na de toespraak vertrokken we achter de fanfare en dansmariekes, in stoet door het dorp. Nadien vertrokken we aan de andere kant van het dorp met bussen naar het merengebied van Bachotec.
Het is een prachtig natuurpark om te varen en te wandelen. De vele meren staan in verbinding met elkaar zodat je er heel wat kilometers kan peddelen door de ongerepte natuur.

dag 2: 26 km Dit was echt een kennismakingstocht, hoe gaat men varen, snel, traag, in groep, individueel, hoe is het water, de pauzes, wat kan en wat kan niet, hoe is de sfeer,…..met andere woorden rustig aan, alles en mekaar als verschillende groepen en nationaliteiten verkennen. Op de middag werd er een gezamenlijke rustplek gezocht waardat we samen konden picknicken, tevens was er ruim de gelegenheid om te zwemmen. In de loop van de namiddag werd er nog een pauze voorzien en hierna keerden we terug naar de camping, ieder in zijn eigen tempo zodat de groep zich snel verspreidde tot een lange sliert met soms grote openingen tussen. Zodat zij die individueel wensten te varen ook ruimschoots de gelegenheid kregen om rustig te varen en de snelle vaarders werden bij de neus genomen door een extra eilandje te mogen ronden zodat we nog redelijk tezamen terug aan de camping aan kwamen.

De eerste avond was het verbroederen aan het kampvuur en werden er volkssliederen gezongen, enkele liederen werden grensoverschrijdend gezongen.

dag 3: 23 km Soms zijn de meren ondiep en kan men door het glasheldere water tot 3 meter diep de

bodem zien of is er veel plantengroei waar men dan zijn weg even in moet zoeken, maar telkens zijn ze best de moeite waard om ze te varen. De meren zijn soms verbonden door smalle, net niet dichtgegroeide doorgangen, zodat je goed moet opletten of je denkt dat het doodloopt en toch blijkt dat je net nog telkens enkele meters kan varen, ondanks dat je de kayakker voor je niet meer ziet, en plots schuift de begroeiing terug uit mekaar en openbaart het volgende meer zich in al zijn schoonheid met wilde zwanen, aalscholvers en hoog in de lucht verscheidene prooivogels.
Na iedere tocht stond het warm eten al klaar, best lekker en soms heel veel! De tweede avond vond de ontgroening plaats tijdens het Neptunusfeest. Door de vrouwen van Neptunus werden de groentjes uitgezocht. Hierna kwam de douche goed van pas.

Dag 4: was zogezegd een rustdag, toch werden er allerlei activiteiten georganiseerd, een volleybal- en een zandsculptuurwedstrijd. Ook was er een mogelijkheid om het dorpje te bezoeken, doch vermits dit 1.5 u. stappen was en buiten een oud kerkje er niet veel te zien is, waren hiervoor maar weinig vrijwilligers. De vinnigen konden in de late namiddag nog een peddelslag trekken op het meer, waardoor Norbert, Peter en Hans samen nog 21 km bij het programma konden schrijven. Zij maakten een verkenningstocht stroomopwaarts op de Drweca hierdoor wisten ze s'anderdaags de doorgang door het riet aan het einde van het meer.

Dag 5: 18 km richting Brodnica. Na de laatste km over het meer te hebben gevaren bereikten we de Drweca; een kronkelige rivier welke goed stroomt. Nu kon je de stroming voelen, best plezierig om te peddelen. De bron van de Drweca ligt ongeveer 8 km ten zuidwesten van Olsztynek. De rivier stroomt eerst in noordwestelijke richting tot Ostroda, vervolgens in westelijke richting door de Jezioro Drweckie (een meer in Mazurië, een van de mooiste natuurgebieden van Polen), om daarna in zuidelijke en zuidwestelijke richting door wouden en natuurlijke weiden, als een smalle bochtige rivier uit te monden in de Wisla. Met een lengte van 253 km en een stroomgebied van 5.536 km² bestrijkt de Drweca een groot deel van het Noorden van Polen. Het ongeveer 30 km lange gedeelte van de rivier, tussen Brodnica en Lubicz bij Torun maakte in de geschiedenis meerdere malen deel uit van Polen's noordgrens.

Dag 6: Gisteren waren we aangekomen op de kanovereniging van Brodnica, waar een groot terrein met een beatchvolleybalveld ons ter beschikking stond. De kanoclub was dag en nacht voor ons open, dit kwam ook omdat de voorzitter van de club gewoon in de club woonde. Nadat we, met of zonder de zwemvest, ons enkele malen de rivier hadden laten afdrijven met de nodige zwempartijtjes, werden we rond 11.00 u. verwacht op het gemeentehuis van Brodnica. Alle nationaliteiten waren persoonlijk uitgenodigd. Op het gemeentehuis, na de nodige verwelkoming en verbroedering, mochten we tevens van de plaatselijk producten proeven en kregen nog een leuke attentie in ontvangst. Nadien was er nog ruim de tijd om de stad te bezoeken. Haast op elk terrasje kwam je bekend volk tegen, Polen is ook

gekend om de lekkere ijsroom en de hoge consumptie hiervan. In de namiddag werd er nog een voetbaltoernooi gehouden, de Polen tegen de buitenlanders of was het andersom.
’s Avonds kwam de plaatselijke band nog een concert geven op de camping, ambiance verzekerd!

Dag 7: vaarden we van Brodnica naar Pusta Dabrowka 23 km peddelen aan één stuk door, want men vond geen geschikte aanlegplaats om te pauzeren met zo’n grote groep, ofwel distels, netels of riet waar je moeilijk doorheen kon.
We zijn dan ook met een klein groepje gestopt om te picknicken, maar zonder dat we het in de gaten hadden waren we op 500 m. voor het tentenkamp gestopt. Plots zagen we verderop, tussen de bomen, de legervrachtwagens staan en dus ook de plaats waar we moesten aankomen; het was een grappige situatie om in de verte de rook, van het vuur voor de warme maaltijd te zien opstijgen. Hier was het echt wild kamperen tussen het hoge gras. Plaats zoveel je wil maar toch is het maar een enkeling die een verlaten plekje zoekt; blijkbaar was de groep al zéér goed met elkaar verbroederd en had men minder behoefte aan privacy. Doordat we zo vroeg waren aangekomen, werd al vlug de rivier terug opgezocht, om deze met een ganse groep een eindje af te drijven.

Dag 8: 25 km Golub Dobrzyn. Nadat de nodige thermossen werden gevuld met thee, koffie of warm water, vertrokken we om 9.00 u. We kwamen op een mooie gezellige camping aan, het gras was gemaaid en het hout voor het kampvuur stond al klaar gestapeld, spijtig dat er maar 1 douche was en dan nog zonder slot; maar met wat geduld kon je voor 5 zloty, 10 minuten zalig warm douchen.
’s Avond bezochten we het kasteel dat bovenaan het dorp, op een heuvel lag. We kregen een rondleiding met een gids, die vlot Duits kon praten, want van al dat pools versta je haast niets.

Dag 9: De dag erna hadden we een vrije dag, je kan doen en laten wat je wou. Voor de sportievelingen werd er wel een slalomwedstrijd op het water georganiseerd; vlug waren er al 32 kandidaten die zich inschreven. Er werd luidkeels gesupporterd zowel voor de Polen, de Nederlanders, de Duitsers en zelfs voor de 2 Belgen: Peter en Norbert. De bewoners van het dorp kwamen kijken, zelfs de lokale TV-ploeg was ook van de partij, ’s avonds was de prijsuitreiking door de burgemeester. De eerste 3 kregen, buiten een medaille wat extra’s: de 1° een mooie beker, de 2° kajakhandschoenen en de 3° een badmintonset. De andere deelnemers kregen elk een medaille overhandigd. Norbert stond op de 10 de plaats en Peter op de 12° plaats. ’s Avonds vernamen we van de journalist dat we de volgende dag reeds in de krant zouden staan, met de nodige foto’s.

Dag 10: 20 km Vandaag varen we verder op de Drweca. De eerste 4 kajakkers waaronder Krista, hebben een hert gezien aan de waterkant; ikzelf heb enkel het diertje zien vluchten. Toch blijft de natuur hier ongerept en hierdoor prachtig. Door de hoge waterstand dit jaar waren er geen kiezelstrandjes en was de oever volledig dichtgegroeid met waterplanten en struikgewas. Het is een kortere tocht want we staan voor op het schema, vandaar ook dat er de volgende dag een vrije dag werd gepland. ’s Avonds werden we weer eens uitgenodigd en werden we verwacht achter het voetbalstadion, waar we door de burgemeester

werden verwelkomd, tevens werden we geanimeerd door een zangkoor en twee volksdansgroepen die voor ons optraden.
De verschillende worsten, groenten & brood, samen met de nodige drank & gebak, stonden reeds klaar op de tafels. De sfeer zat er vlug in; na het optreden werd er nog vrolijk op los gedanst door de ganse groep.
Deze overnachtingsplek was ook uniek, alleen al door het feit dat het een kinderdagverblijf was waar we van alle faciliteiten mochten gebruik maken. De lavabo's hingen ter hoogte van onze knieën, en we moesten ons bukken om in de spiegels te kunnen kijken. De tentjes waren gezet op het speelplein(wei) van het dagverblijf.

Dag 11: vrije dag, het rustig aan gedaan, een wandeling door het dorp, gaan winkelen. 's Namiddags zouden we de Polen eens leren varen en dit in een afdaler, een linkse peddel vonden we niet bij de buitenlanders maar een peddel op 75° wel, dus dit werd meer zwemmen voor de Polen dan varen en de anderen stapten enkel in de afdalers als ze dit gewoon waren. s' Avonds hebben we dan maar verteld dat het een verkeerde peddel was en voor deze geslaagde grap werden we beloond met een flesje wodka.

Dag 12: Verder stroomafwaarts richting Torun: in totaal 37 km, waarvan 28.5 km op de Drwesa en 8.5 km op de Wisla. Enkele km voordat we de Wisla op zouden varen, lagen er 4 politiebootjes ons reeds op te wachten en deze zouden ons vanaf nu regelmatig begeleiden van op afstand.

Toen we aan de monding van de Drwesa kwamen en iedereen naar links ging op de Wisla, klopte dit totaal niet met het beeld dat in ons hoofd zat van Google Earth, even later bleek dat we net stroomopwaarts op een klein strandje zouden verzamelen, om dan de Wisla stroomafwaarts te volgen. De Wisla is de grootste rivier van Polen. De rivier ontspringt in de Beskiden, een gebergte dat deel uitmaakt van de Karpaten. De twee bronrivieren zijn de Biala Wiselka en de Czarna Wiselka (respectievelijk de Witte en de Zwarte Kleine Wisla) en mondt na 1068 km via Wislahaf uit in de Oostzee, debiet 1000 M³/sec. Belangrijke steden aan de Wisla zijn Krakau, Warschau en Torun. Ten zuiden van Malbork splits de rivier zich in een oostelijke tak, de Nogat en een westelijke tak, de Dode Wisla die via Gdansk loopt. De rivier is over vrijwel de gehele lengte bevaarbaar, maar alleen voor boten met weinig diepgang. Vooral in de buurt van Warschau is de rivier meestal te ondiep om te bevaren. Daardoor is er ook geen commerciële scheepvaart meer mogelijk. Eens op de Wisla stond er veel wind op kop en waren er pittige staande golven, het was hard peddelen geblazen. Iedereen was blij toen de camping eindelijk in zicht kwam.

Dag 13: Vrije dag. Om 11 u. gelegenheid tot stadsbezoek met gids, deze sprak ook vloeiend Duits. Torun is een kleine prachtige stad met verschillende kerken, openbare gebouwen, torens en rijkelijk versierde gevels. Waar je minimaal een dag of twee nodig hebt om gans de stad te bezoeken. Langsheen de Wisla loopt een wandelpad vanwaar je een prachtig zicht hebt op de rivier, via deze wandeldijk kan je het oude stadscentrum bereiken.

’s Avonds waren er op verschilden plaatsen klank- en lichtspelen wegens “het feest van het licht”.

Dag 14: om 9u. vertrek richting Bydgoszcz, 40 km te varen, het weer was wisselvallig, wat zon, wat bewolking, maar met momenten toch weer felle wind op kop. Na de middag ging de wind liggen zodat het varen vlotter verliep. De kunst om op de Wisla te kunnen varen is om telkens de grind- en zandbanken te ontwijken en niet vast te varen in een dood stuk, anders moest er uitgestapt worden en waren je meedevaarders een heel eind opgeschoten, terwijl jij kan wandelen met je boot achter je aan. Soms gebeurde het dat gans de breedte (400 m) van de Wisla werd bevaren, door enkelen van de groep.

Eens door de sluis, welke op onze linker kant lag, kwamen we op een meer, waar aan wedstrijdvaren werd gedaan. De trainingen waren haast steeds aan de gang; boven de tribune was een grasveld waarop we konden kamperen. s’ Avonds deden we onze inkopen in een warenhuis waar onze grootste supermarkten niet tegen op konden. Het was gigantisch groot, we waren dan ook verbaasd om dit hier aan te treffen.
Dit was onze voorlaatste dag. Iedereen keek ernaar uit hoe het de laatste tocht zou verlopen.

Dag 15: laatste dag vertrek om 10 u gepland. Hierna werd dit naar voor geschoven, zodat het een vertrek op zijn Pools was: een half uur vroeger dan gezegd en werd het tenslotte “om 10 u. aan de sluis zijn,” een halfuurtje varen dus. Na de sluis konden we pas echt varen richting einddoel: Chelmno
Het weer was prachtig: stralende zon, geen wind, het wateroppervlak leek net een spiegel. Nog een tochtje van 38 km, alles verliep vlot, af en toe een klein briesje deed ons deugd. Na de middagpauze kwam het einddoel naderbij.

En plots kwam de grote brug in zicht, rechts ervoor was de aankomst. Tot de laatste meters werd er ijverig gepeddeld tot we aan de kant kwamen. Ons doel was bereikt, einde goed al goed.
Terug in de kazerne konden we ons lekker douchen en de tent opzetten, na eerst onze laatste maaltijdsoep te hebben genoten.
Om 18 u. was de slotceremonie. Een toespraak door Lech Bolt, met de prijsuitreiking als gevolg: bekers, peddels en paraplu’s…
De Belgen kregen de eerste prijs: een mooie beker als trofee, wegens voorbeeldige vaarders! Wat waren we fier! Ook de Nederlanders, de Polen en de Duitsers kregen een trofee. Iedereen was tevreden. Er werd van sommigen al afscheid genomen, zij die dezelfde avond nog huiswaarts keerden. We bleven nog 1 nacht. ’s Zondags om 8.15 u. reden we de kazerne uit, met onze neuzen richting België. We vertrokken met een blij en voldaan gevoel, met een hele hoop leuke en mooie herinneringen!

Een aanrader voor zij die houden van de nog ongerepte natuur, van de eenvoud en van folklore met af een toe een beetje cultuur en ook van de gezelligheid van een internationale groep.

Krista & Norbert

Organisator: Klub Turystów Wodnych
www.ktw-chelmno.digimer.pl
Ul. Biskupia 16
86 – 200 Chelmno
Polen